

Tscherning: Ja, jeg ventede mig omtrent dette Svar. Disse forskjellige Skrivelser etc. har jeg nogenlunde kjendt, og jeg tilstaaer, at jeg ikke antager dem for loymedholdelige. Jeg troer, at man derved har forsøgt ad Administrationsveien at afgjøre, hvad der kun kan afgjøres ad Lovgivningsveien. Dette er et meget vigtigt Punkt at holde fast ved. Jeg vilde gjerne spørge den ærede Minister om, hvad den ærede Minister vilde gjøre, naar alt det smaa Mandskab — her er ikke Tale om Undermaalerne, thi de kunne ikke her komme med — og det var 4000 i Tallet, stillede sig frivilligt og sagde: „vi vilde tjene“; vilde han afvise dem paa Grund af, at Armeen saa ikke fik saa gode og tjenstdygtige Soldater som ellers? Det er især tungt for de Smaa, og det gjør mig virkelig ondt for dem; naar jeg seer mig om, saa seer jeg saa mange Smaa — ja den ærede Minister er vel over Middelhøiden. Jeg troer, at det ikke godt lader sig gjøre at gjøre denne Betragtningssmaade gjældende. De, som staae ligeover for Sessionsbordet, og som ere erkjendte store nok, de ere Alle tjenstdygtige og lige gode, og det er ikke tilladt at sige: „Du er 64 Tommer, og Du er kun 62 Tommer; Du, der er 62 Tommer, har trukket et høit Nummer, Du, der er 64 Tommer, har trukket et lavt Nummer, men vi vilde holde os til Dig, der er 64 Tommer, thi det er smukkere og behageligere“. Den Anden kunde sige: „men Herregud, maalt hans Skuldre, han har kun 14 Tommers Brede mellem Skuldrene“, — medens den Anden derimod har en Brede som en Ladedør, og var meget mere brugbar. Alle disse Betragtningssmaader gaae ikke an, men det gaaer isærdeleshed ikke an paa den Maade at gaae hen og fortolke en vigtig Paragraph ved at sige: det egentlig Væsentlige ved denne Egenskab for Stillgren, det, at han skal have udtjænt ved den staaende Hær etc.,

det kaste vi bort, men derimod beholde vi det, som kan passe paa en Mand, der maaffee i flere Aar har været uden Tilflyn, som er voret bort fra den egentlige Tjenesteaalder, og som slet ikke mere staaer som almindelig Tjenstrygtig; af en saadan Mand forlanger man tillige et Beviis for en god Dpførsel; men det kan man ikke fordre af den, der staaer ved Sessionsbordet som værnepligtig; thi dersom han ikke har viist en tilstrækkelig god Dpførsel, saa hører han jo under § 7. Alle de, som ikke høre ind under § 7, staae jo som Tjenstdygtige for Udskrivningsbordet; det er Folk, som have ført sig godt op. Nu kommer desuden det til, at man vil frie Militairretaten for Folk, som have Lyft til at skeie ud, men det skal man ikke gjøre, thi saa faaer man ikke Zuavere, thi Zuaverne bestaae af Folk, som have skeiet ud. Det er ikke fra den Side, Forholdet skal sees, og jeg skal endnu engang anmode den ærede Minister om hellere end at lade administrative Bestemmelser bestaae, hvis Lovlighed idetmindste er tvivlsom, at indbringe et Forslag — lad det komme i den Skikkelse, han finder bedst passende og naturligt — til at fortolke § 28 saaledes, at § 28 og § 26 kunne komme til at hænge sammen, og at Nummerbytningen ikke staaer som en saa at sige ubrugelig og unyttig Ting. Det er et af de væsentligste og efterhaanden det eneste Middel for den, som har Lyft til at være Soldat, at blive det, og for den, som ikke har Lyft dertil, at blive fri, thi Stillingen bliver jo efterhaanden indskrænket. Vi maae vel lægge Mærke til, at ogsaa med Hensyn til Stillingen er der Interesse med i Spillet, idet man fra Militairvæsenets Side forsøger paa at bringe Stillingen til at være saa dyr som muligt, fordi der er en Mængde i Militairretaten, som leve af Stillingen; men Befolkningen skal ikke taale det, naar ikke Lovven absolut paalægger det, og det gjør den ikke.